

Kratochvilná historie

ANIMÉ A MIMÉ

v zemích koruny svatováclavské.

Retrať a nepret. Přímože. Bohotek.

Pokračování.

Rychnov nad Kněžnou sluje... K 1848 nechťe zůstatí za jinými městy českými, vypravil také Rychnov svoji gardu Praze na pomoc.

Pobožní občané bohumilé obce RYNHOLECKÉ koupili si od Novo-Stráneckých sv. Isidora, aby jim ho nikdo neukradl, dali jej do výklenku ve zdi a zadělali dřevěnými mřížemi.

SADSKÁ (u Poděbrad) s vyšším povolením sobě vystavěla pěkný pivovar, a když chtěli začít s várkami, přišel úřední-zákaz, že prý nemají povolení!

Jeden náš odběratel sděluje nám též následující udalost o Salské: Město Salská má krásné, od hus vyšlapané náměstí-obyvatelé jsou vesměs košafi, i sám pan pulmistr košafi, obchodují v drubeží a vejci.

Svatý Prokop byl přisný pán a uměl s čerty zatážet; a vidíte: na čertice přece nevyzrál. Neboť když ze Sázav všechny čerty vypudil, čertice tam zůstaly, buď že na ně zapomněl (čemuž nelze uvěřiti) aneb že nedaly se vyhnati (což bude nejspíše pravda).

Sázavská děvčata nosívali za odznak svého stavu na šňůrce "grošovku" (kudlu za groš), kterou o své svatbě odevzdávají sestrám mladším, tak že zůstává památná grošovka rodinným dědictvím.

Co se naspekuloval pražský magistrát, jaké dílázení bylo by nejpraktičtější a poňnos nedospěl k uspokojivému výsledku! Otázku tuto rozřešili v Sázavě jakfka bravým způsobem: vydělážíli si náměstí nepříjemnými cihlami; cihly rozmokly, pán Bůh do toho nšel trávy a za kratičkou dobu bylo náměstí pokryto měkkoučkým, zeleným koberecem, který poskytoval mimo jiné měšťanům i té výhody, že na něm celé léto mohli krávy a husy pásati. Mohlo by se jim namítati, proč nedělážíli cihlami vypálenými? Ono se řekne, ale kde jich nabrat? Na blízkou jich není, a ze Sázavy do

SEDLIC (u Blatné) je přece trochu daleko. Sedličtí cihláři umějí ovšem vypalovat cihly; neboť když patron kostela Sedlického dal navoziti cihel, z kterých se měla vystavěti hřbitovní zeď, vypálili je Sedličtí do rána tak šikovně, že z nich nezbyla ani jediná a vystavěli si z nich —baráky. Cihly byly tytam.

Sedlická garda (u Blatné) nemohla se r. 1848 ani živou mocí naučit exerce; i měl s ní velitel náramnou potíž, jelikož to ani tak daleko nepřivedli, aby si pamatovali, co jest "v pravo" nebo "v levo" toč! Když to nikterak nešlo a velitel známého prostředku "se no sláma" užiti se ostýchal, "aby se neřeklo", vymyslíl si toto: na místo "v pravo" toč zakomandoval najednou: "Na Štěknou!" (t. j. ku Štěkně); ale milí gardisté komandu dobře neporozuměli a po celém řiku ozvalo se jako jedním hrdlem "Ha! ha!" Domnívali se dobráci, že mají zaštěknout a od té doby uvízá jim přezdívká hafani.

SELČANSKÝM ztratila se pátá hvězdička sv. Jana Nep., i vypsalí cenu na její nalezení, ale marno; sv. Jan v Selčanech má pořád jen 4 hvězdičky. Než to není pranic divného; podivnější zajisté je to, kterak

v SKLENAŘÍCH (u Vysokého) mohli zavláčeti posvícení a kdybychom nevěděli, že to učinil sedlák, který před posvícením zasevobil, o posvícení ráno vláčel, ani bychom tomu neuvěřili.

A nyní pošeptám něco Pražanům. Moji milí! Až pojedete zase po parníku vzhůru k Štěchovicům, užijte nedaleko za Vraným na pravém břehu Vltavy vesničku SKOCHOVICE a chcete-li si udělati švandu, zavolejte tam z plna hrdla, ale s patičným přívukem: Udu bžel? Uji-ou! Pak ale děkujte pánu Bohu, že jste na lodi, sic zahlídne-li vás Skochovičan, bude za vámi metati kamením.

Oni totiž bývávali (už tomu dávno) v Skochovicích samí ňuhňaví breptalové, kteří nemohouce vysloviti hlásku k, pronášeli na místo ní zvláštní hrdelní zvuk, pro který leda v hotentotské abecedě nalezneme znaménko. Kdysi zabloudil do Skochovic zajíc a hokoval si vesele po návsi. Do našich občanů vjel najednou myslivecký duch, i sebrali svoje zarezovatělé ručnice a vyhrnuli se za uškem. Ale "Matěj" dostal vítr a záhy poradil se s Vaňkem. I tázali se každého na potkání: "Udu bžel?" A že potkávali zas jen Skochovické, zněla odpověď: "Uji-ou!" Hnali se tedy za ním uličkou, až ze vzdáli spatřili něco, co vyhlíželo jako zaječina. "Jaa my té dáme!" zvolali a bez dlouhého rozmyšlení spustili do toho kanonádu. Bouchla první rána—druhá—třetí—zajíc se nehýbal; bác! bác!—a zajíc pořád nic. No, teď už musí mříti dost; přistoupili bliže a zvedli—kožich! Devět ran do kožichu dali a ještě se nehýbal! Mrcha kožich—a uší neměl!.....

O SKREJCHOVSKÝCH děvčatech se zpívá písnička: Skrz Skrejchovskou obec plaval tady plavec, Skrejchovská děvčata ukradla mu rance.

Když mu ho ukradly tu se o něj praly, že se z něho budou dělati zástěry.

I hle, hle! co se nám to tu tak z čista jasna nachomejtle, až jsme se ulekli? Podivně to stvoření vychrtlé a uřčené jako anglický běhoun, rozcuchané jako ježibaba potrhle, jako by ze škopíčku se bylo napilo a jeho emblemy — potěh a lídlo. Na mou milou, tof nemůže býti nikdo jiný nežli Skuteček! Což divu, že nám hned první vběhl do rukou? Jsou to běhouni ze všech běhounů nejběhounovětější, které nižím v běhu nezastaví, než když zvoláš na ně: "Prť há!" a s nimiž si žádný netroufá pustiti se v závod, leda jejich kolega Blovícký, obzvláště když jdou na jarmark. A přece ne abyste si myslili, že jest ve Skutečích švec jako švec, to to. Jsou u nich kasty jako v Indii a sluji hadi. Rozeznávají pak se hadi vodní, skalní a lesní. Kdykoliv toto hadi Skutečtí se sejdou v Chrudimi s cizími ševci, strhne se pračka stůj co stůj. A to je pak na ně pošívání! Škoda, že posud se nenarodil ten básník, který by nám takový ševcovský zápas vyličil! Pořád shánějí se ti naši veršovníci po látkách národních, a na tuto ševcovsko-národní sobě nikdo nezapomněl; jsou to krtkové!

Než vraťme se ještě do Skuteč: když tam uvidí pšeničný klas (to bývá ovšem jednou za uherský měsíc), domnívají se, že to štr a berou nohy na ramena; za to však pilně sázejí šllem oves a sice takto: navrtají šidlem do země díрку a do té pak opatrně zasadí zrno ovesné. Proto se jim oves daří a pšenice nechce.

Kromě toho jsou Skutečtí ševci kosmopolité, to jest rozptýleni po všech světa končinách a až se všichni sejdou, bude soudný den u Stradouně.

Skuteč a Rychenburk jsou na sebe jako pes a kočka; který kterému něco může vyslípnout, učiní to bez váhání. Skutečtí ševci, jsouce zvyklí koukati nejdříve na nohy, přezdívali Rychenburským bosáků, Rychenburští pak oněm šosáků. To vzniklo za časů ještě patrimoniálních, když Skutečtí chodívali do Rychenburka k řízení v dlouhých šosatých kabátech, kdežto Rychenburští, jakožto domácí, dostavovali se jenom v pantoflích; a poněvadž pohodlný pan vrchní je nechával dlouho čekati v kanceláři, krátili si chvíli tím, že jedni z druhých si posměšky tropili.

Při Slánských nesmíme zapomenouti, co praví Balbin, že totiž Pražské panny, Kutenské koně a Slánské mládenci zřídka zač stojí. Ono by se to sice mohlo říci též o jiných městech, ale to už by byla jen pravda a žádná historie, o kterou nám tuto jediné jde. A proto raději mlčíme.

Ještě za Balbina bývali Slánští holubáci, nyní však jsou pečinkáři, samí "nobl páni".

Nastojte a poslyšte nyní, kterak v SLATANECH rozšafně a mūdře si opatřili sluneční hodiny. Z té příčiny, že nikdy nevěděli, kolik uhadilo, slítoval se nad nimi pan purkmistr a dal svým nákladem (totiž z obecní pokladny) od kantora vymalovati sluneční hodiny. Ale teď kam s nimi? Na věži by je dešť spláchl, na radnici by je ních slunce barvu vytáhlo. I zavřeli hodiny pod radnici do sklepa a dobře vědouce, že sluneční hodiny bez slunce jsou tolik platny co pivní sudy bez chmeloviny, nařídili obecnímu pastuchovi, vykázavše mu na to zvláštní deputát, aby den co den časně z rána paprsky slunečních do pytle nychytal a na milé hodiny ve sklepe vysypal.

Pokračování bud.

Úplný seznam knih v knihkupectví Pokroku Západu zdarma. Dopíše si o něj.

Nové vzorky satstva -- zdarma. Nemyslete... Nebraska Clothing Co. Cor. DOUGLAS & 14th St. OMAHA, NEB.

ZÁCPU, 75ct.

Severův Životní Balsam...

HOSTEC \$1.00

SEVERŮV LÉK PROTI REVMATISMU

PRŮJEM 25ct. a 50ct.

SEVERŮV LÉK PROTI CHOLERE A PRŮJMU

Svaly 50ct.

SEVEROVÝM OLEJEM SV. GOTHARDA

HLAVA 25ct.

Severovy Prašky proti bolesti hlavy a neuralgii

BOLESTI 25ct.

Severova Hojivá Náplast'

ČERVY 35ct.

SEVERŮV ČERVOKAZ

Dětem 25ct.

SEVERŮV LAXOTON

W. F. SEVERA CEDAR RAPIDS, IOWA.

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol.

Table with shipping rates: Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dnů 21. h. Z New Yorku do Hamburku: \$32.00, \$36.50, \$37.00, \$27.00, \$34.00.

HAMBURG - AMERICAN LINE, 37 Broadway, New York. generální řádovny spočívosti N. W. cor. Randolph & LaSalle Street. Chicago, Illinois.